

*****Kremľ hodnotí třetí kolo rozhovorů

Chudnoucí občané a trpící průmysl volají o pomoc. Zbytečně přes asociální špunty v uších ministrů.

Po dobu Fialovy vlády tím trpí české domácnosti i podnikatelé. A přesto se za 4 roky nic nezměnilo. Řeč je o drahých energiích, v nejnovějším srovnání od skupiny Creditas jsme v rámci V4ky opět získali nelichotivé prvenství. Hlavním důvodem vysokých cen elektřiny v tuzemsku proti ostatním zemím V4 je podle analýzy přímý vliv velkoobchodní cen. Polsko, Maďarsko, Slovensko totiž podle Creditas tento vliv omezují regulací cen a nastavením maximální ceny. Regulovaná cena je přitom většinou nižší než ta tržní. Maďari a Slováci navíc podle studie využívají další státní zásahy k ochraně zákazníků. Další studie odborníků tak dokazuje, že je to politika této vlády a absence řešení v boji s drahými energiemi, kvůli které počet lidí ohrožených energetickou chudobou v České republice roste alarmujícím tempem a trpící průmysl volá o pomoc.

A může být hůř Elektřina nám od roku 2021 zdražila o 77 % a důsledkem je, že Češi platí za kilowatthodinu elektřiny 0,33 eura, tedy třikrát víc než Maďari, dvakrát víc než Slováci a téměř stejně jako Němci. Nový systém emisních povolenek navíc bude podle ekonoma Lukáše Kovandy znamenat, že běžná česká domácnost ze střední vrstvy, s rodinným domem a obyčejným automobilem, musí počítat s růstem životních nákladů o vysoké desítky tisíc korun ročně. Kovanda počítá s růstem nákladů až 83 tisíc za rok pro běžnou domácnost a připomíná, že povolenka má stejnou cenu pro celou EU. Třeba pro Němce či Nizozemce částka 83 000 Kč v přepočtu do eur zase tak vysoká není, protože jejich kupní síla je mnohem vyšší než ta česká. Kovanda zdůrazňuje, že současná vládnoucí garnitura obhajující Green Deal by měla lidem popravdě říct, že plánované náklady na evropskou dekarbonizaci ponesou na svých bedrech právě oni. Že zchudnou a sníží se jim životní úroveň. A právě faktor kupní síly, tedy ukazatel, který u nás v důsledku Fialovy vlády po letech začal klesat, tak zapříčiní, že ve srovnání s našimi sousedy na tom budeme čím dál hůř. Emisní povolenky druhého typu – tzv. EU ETS2 – dolehnou úplně na všechny. Zatíží totiž veškeré typy vytápění domů a bytů, stejně jako benzín a naftu. Tyhle povolenky byly »odklepnuty« během českého předsednictví EU v roce 2022, posléze se však Fialova vláda rozhodla je zatím u nás nezavést. A nechala to na příští vládu. Podle evropské legislativy, kterou před třemi roky odsouhlasilo i Česko, musí ale začít platit nejpozději v roce 2027. Na přijetí tohoto balíčku se však Fialova vláda aktivně podílela během svého předsednictví.

Kovanda také správně připomíná, že to byl levný ruský plyn, který měl především v případě Německa hrát zásadní roli při přechodu na jiné energetické zdroje, než jsou jádro a uhlí. To vše se však zhroutilo a všechny obyvatele EU tak čeká snižování životní úrovně. I proto v Rakousku či Německu, kde má tento pohled i část vládní SPD, sílí hlasy po obnovení dodávek z Ruska co nejdříve po skončení konfliktu na Ukrajině. Tato vláda si tak musí vybrat – buď by před volbami měla konstatovat snahu o obnovení dodávek plynu z Ruska, nebo lidem jednoznačně říci, že kvůli nesmyslným stanoveným cílům celá populace razantně zchudne. A u nás to občané bohužel pocítí daleko více než v Německu. To si ale zřejmě v současné situaci Petr Fiala dovolit nemůže. Už nyní je totiž podle dat sesbíraných na začátku července nejméně oblíbeným státníkem ze všech, kterých se šetření týkala.

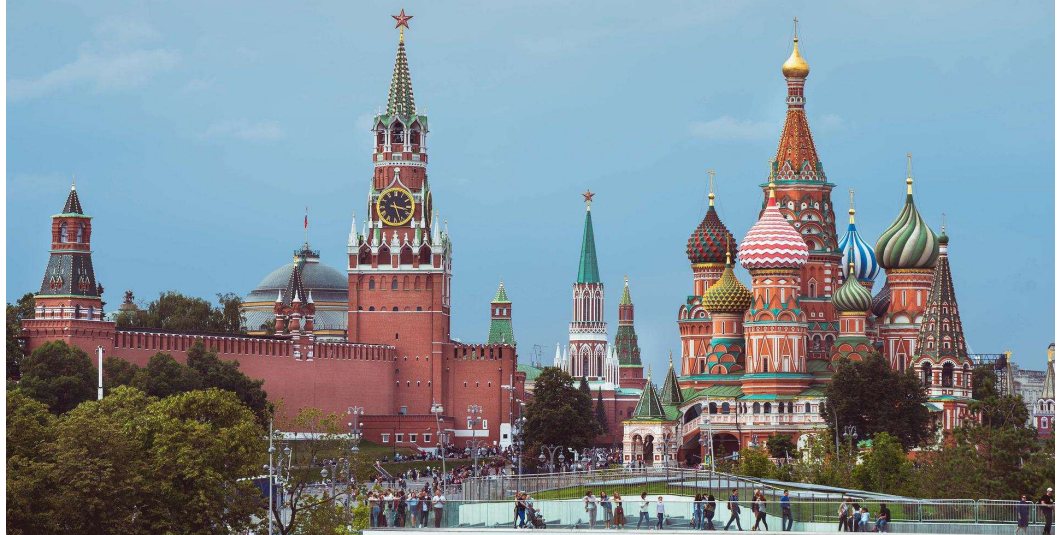
I Katar hrozí uzavřením kohoutků Emisní povolenky přitom nejsou tím jediným, co dost možná negativně ovlivní cenu energií v následujících letech. Státům Unie nyní hrozí, že kvůli zelené politice Bruselu přijdou o jednoho z klíčových dodavatelů zkapalněného zemního plynu. Podle německého deníku Die Welt hrozí Katar EU zastavením dodávek, pokud Brusel nezměkčí své klimatické předpisy. V dopisech adresovaných jednotlivým vládám členských států vyzývá Dauhá ke změně nové směrnice o odpovědnosti firem za udržitelnost. Výhrady Kataru míří konkrétně na článek 22 takzvané směrnice o náležité péči v oblasti udržitelnosti, který ukládá firmám mimo jiné povinnost respektovat klimatické cíle EU v celém svém dodavatelském řetězci. Katarský ministr energetiky Saad Kaabi uvedl, že je tento požadavek v rozporu s právem každého státu stanovit si vlastní klimatickou politiku, jak to umožňuje Pařížská dohoda. Země zároveň kritizuje »vysoké pokuty a hrozbu občanskoprávní odpovědnosti« při nesplnění podmínek, které podle ní ohrožují schopnost Kataru plyn do Evropy vůbec dodávat. Podle expertů by případné zastavení dodávek výrazně zkomplikovalo plány EU na úplné ukončení dovozu ruského plynu do roku 2028 a vedlo by ke zvýšení cen energií na kontinentu. Paradoxně se tak dostáváme do situace, kdy nikoliv členské státy samy, ale jejich obchodní partneři jsou ti, kvůli komu Unie bude muset přehodnotit svou fanatickou honbu za dosahováním klimatických cílů, která negativně dopadá jak na jednotlivce, tak na ujní průmysl. Další skokové zdražení energií by totiž bylo fatálním pro státy, jako je právě Česká republika, kde je podle posledních odhadů ohrožena energetickou chudobou pětina domácností a jejich počet v posledních letech strmě roste.

Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM**Prioritou hnutí STAČILO! je zachování míru**

Středeční rusko-ukrajinské jednání v Istanbulu skončilo za 40 minut. Výsledek? Kromě vzájemné výměny zajatých vojáků z každé strany, nabídka ruské strany k předání těl 3000 padlých ukrajinských vojáků.

Uvedené číslo představuje děsivý, zatím ale nekončící počet zbytečně zmařených lidských životů. K pokračujícím ztrátám na obou stranách přispívá bohužel neochvějně dále i česká vládní politická reprezentace včetně agenta Pávka. Tento hradní kašpar, což je jeho nová mediální přezdívka, společně s premiérem Nutellou a ministrem zahraničí Lipánkem se neustále chvástají úspěchem jejich pokračující muniční iniciativy.

Hnutí STAČILO! na rozdíl od nejen těchto válečných štváčů majících krev na rukou volá po mírovém urovnání konfliktu, po příměří a diplomatickém řešení. Prioritou hnutí STAČILO! je zachování míru, nikoliv přispívat k eskalaci válečných konfliktů! M. Kavij

v Istanbulu pozitivně

ILUSTRAČNÍ FOTO - pixabay

Dohody dosažené během třetího kola rozhovorů mezi Moskvou a Kyjevem o výměně civilistů a těl padlých vojáků představují pozitivní výsledek, řekl novinářům mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov.

»Pokračování výměn a návrat těl civilistů, kteří jsou v podstatě drženi jako rukojmí, stejně jako probíhající repatriace těl padlých vojáků, je mimořádně důležitou humanitární záležitostí, která by podle našeho názoru měla zůstat prioritou. Nicméně se jedná o pozitivní vývoj,« uvedl.

Podle Peskova pozitivní dynamiku signalizuje i ruský návrh na zřízení tří pracovních skupin »schopných komunikace online«.

»Online komunikace může být tak intenzivní a pravidelná, jak jsou obě strany ochotny ji udržovat,« vysvětlil. *»Uvidíme, kolik porozumění tyto návrhy vyvolají,«* dodal Peskov.

Třetí kolo přímých rusko-ukrajinských rozhovorů o ukrajinském urovnání se konalo v Istanbulu včerra. Před kolektivním setkáním se sešli vedoucí delegací Vladimir Medinskij za ruskou stranu a Rustem Umerov, tajemník ukrajinské Rady národní bezpečnosti a obrany. Kolektivní setkání trvalo přibližně 40 minut a během něj strany projednaly postoje uvedené v návrzích memorand.

Po schůzce se strany dohodly na výměně nejen vojáků, ale i civilistů. Rozhodnutí o čtvrtém kole jednání bude učiněno, jakmile vstoupí v platnost nové dohody, uvedl Medinskij. (pk, TASS)

Proč jsme vždy jednostranní?

Dvacet osm států pod vedením Velké Británie údajně vydalo společné prohlášení, ve kterém žádají okamžité zastavení války v Gaze. Většina z nich jsou členy Evropské unie nebo NATO. Je to vlastně již podruhé, kdy byla kolektivně podepsána nějaká výzva směřující k Izraeli a žádající konec bojů na Blízkém východě. Česko jsem mezi nimi nenašel. Tu první, která měla být jednomyslná, jsme dokonce vetovali, a tak nebyla odeslána. Týkala se tehdy zabíjení na jihu Libanonu.

Podle první reakce tiskového úseku ministerstva zahraničí náš podpis chybí, protože jsme nebyli osloveni, a tak jsme zůstali stranou. Později jsme se však dozvěděli, že připojení se k výzvě, by znamenalo odklon od tradičních dobrých vztahů s Izraelem. Premiér mluvil dokonce o historických důvodech. Přitom akce Izraele znamená další a další mrtvé, likvidaci nejvýznamnějšího městského celku v Gaze a humanitární katastrofu. Výzva izraelské armády k palestinskému obyvatelstvu, aby z města odešlo, je za takovéto situace výsměchem. Kam totiž odejít, co si odnést s sebou, protože s tím, co zůstane, se už nikdo v případě návratu nesetká. Jak by také mohl, když z domu a škol budou trosky?

Nešlo jen o výzvu, ale ta zmíněná osmadvacítká odsoudila také zabíjení stovek Palestinců u míst, kde se rozděluje humanitární pomoc. Komisařka pro rovnost, připravenost a krizová řízení EU Hadja Lahbibová dokonce současný stav v Gaze hodnotí jako *»nebezpečný, podněcuje k nestabilitě a zbavuje obyvatele Pásma Gazy lidské důstojnosti«*. Proto sama také výzvu podepsala. Mezi signatáři nalezneme podpis i zástupce Spojených států, které patří mezi největší podporovatele telavivského režimu.

V Česku jsme informováni jednostranně a také tak naši představitelé jednájí. Viník za napětí na východě Středozemního moře není totiž jen původní zdejší obyvatelstvo. Problém se táhne desítky let. Jinak by OSN nepřijala už řadu rezolucí a vzkazů především Izraeli. A Česká republika? Proč vždycky musí naše vláda stát jen na jedné straně konfliktu, který se nás ve skutečnosti netýká nebo jen málo, a nedívat se na události z pozic rozumu? Protože v čele naší země jsou lidé, kterým nejde o naše vlastní zájmy a upřednostňují ty cizí? Pak je však jediné řešení: Takové politiky nevolit. Jaroslav Kojzar. Iportal24

Vláda porušila své předvolební sliby, sociální dialog je u ní přítěží. Odbory od nového kabinetu očekávají zásadní změny

Zavedení emisních povolenek ETS 2, které schválila EU, do české legislativy a projednání Akčního plánu na podporu kolektivního vyjednávání – to byly dva hlavní body červencového jednání Rady hospodářské a sociální dohody ČR, neboli tripartity. O zhodnocení jsme požádali předsedu Asociace samostatných odborů Boh. Dufka.

ČR by měla v dohledné době zavést do české legislativy systém emisních povolenek ETS 2, což odbory, zaměstnavatelé a nyní i vláda odmítají. K čemu jste na jednání tripartity dospěli? Nejprve musím uvést, že od doby, kdy Evropská komise schválila zavedení systému emisních povolenek ETS 2, se odbory netají svým nesouhlasem s tímto opatřením EU, které velice zdraží život obyvatel celé EU, tudíž i v ČR. Logicky se proti emisním povolenkám stavějí i zaměstnavatelé, protože emisní povolenky se negativně promítnou do hospodaření firem zdražením jejich výroby.

Nyní je odmítá i vláda s tím, že ČR zaslala EK požadavky na změnu obchodování s emisními povolenkami z dopravy a vytápění budov. Dokument podepsalo dalších 17 států Evropské unie. Pokud jde o společné stanovisko ČR na červencovém jednání tripartity, podle vlády, zaměstnavatelů a odborů nelze u nás emisní povolenky ETS 2 zavést. Jejich zavedení by mělo obrovský negativní finanční dopad na životní úroveň obyvatel ČR. Podle odborů jde o ekonomický nesmysl. Potvrzuje to i zavedení prvních emisních povolenek ETS, které byly EU přijaty již před časem. EK původně očekávala, že se emisní povolenky budou prodávat za 40 euro za kus, ale nestalo se tak.

Stěžejním bodem jednání tripartity bylo pro odbory projednání Akčního plánu na podporu kolektivního vyjednávání. Na čem jste se s vládou a se zaměstnavateli shodli, či neshodli? Pokud jde o hodnocení tohoto bodu jednání tripartity, musím říci, že jsme se se zaměstnavateli shodli na tom, že by odboráři měli mít slevu na daních. Ale ve všech ostatních bodech, o nichž jsme v rámci projednávání tohoto bodu hovořili, jsme se se zaměstnavateli nedohodli. Protože všechny naše návrhy, které jsme zaměstnavatelům, potažmo tím i vládě, předložili, vetovalo ministerstvo financí se zdůvodněním, že na tyto návrhy odborů nejsou v rozpočtu peníze. Uvedu zde jen názorný příklad. Navrhli jsme, aby v podnicích a firmách byl zřízen zvláštní fond, do kterého by přispívali i nečlenové odborů. Jde o to, že na základě kolektivního vyjednávání mají tito zaměstnanci – nečlenové odborů – určité finanční výhody. Myslíme si, že i oni by měli přispívat na kolektivní vyjednávání, které jim zajišťuje lepší pracovní a finanční podmínky na jejich pracovištích. Mimochodem, pro ně se v lidové mluvě používá výraz »černí pasažéři«. K dalším návrhům odborů patřilo i to, aby se kolektivní smlouvy pravidelně, jednou ročně, vyhodnocovaly. Vláda nakonec prosadila, že toto vyhodnocení kolektivní smlouvy neuskuteční ve vzájemné dohodě zaměstnavatelé a odbory, nýbrž že to bude v gesci ministerstva práce a sociálních věcí. To podle nás není nejlepší řešení, protože ministerstvo danou záležitost bude hodnotit z pohledu vlády, nikoliv sociálního dialogu mezi zaměstnavateli a odbory.

Jednání tripartity bylo posledním v rámci funkčního období současné vlády. Jak hodnotíte z hlediska uplynulých čtyř let sociální dialog s vládou a zaměstnavateli? V případě sociálního dialogu s vládou musíme vycházet z podmínek, jak je vláda nastaví. Řekl bych, že je to určitý standard, ať jde o tuto vládu, či vlády předchozí. Jenže vláda premiéra P. Fialy neúměrně prodlužuje dobu mezi jednotlivými jednáními tripartity. Scházíme se po velmi dlouhé době, ačkoliv se mezitím v naší republice, ale i ve světě, udá tolik věcí, k nimž by se měli sociální partneři vyjádřit a navzájem si vyjasnit svá stanoviska. Na odbory to činí dojem, že současná vláda, na rozdíl od předchozí, chápe sociální dialog spíše jako přítěž než jako pomoc při řešení nastalých problémů. Pokud jde o zaměstnavatele, někteří z nich – což se projevilo především letos – tohoto přístupu vlády hned využili, načež blokují kolektivní vyjednávání a uzavírání kolektivních smluv vyššího stupně (KSVS). Vrcholem této politiky zaměstnavatelů je postoj vedení ČM svazu zemědělských podnikatelů, které nechce podepsat KSVS pro letošní rok. Tím však brání rozšíření platnosti této smlouvy na celé odvětví zemědělství a potravinářství.

Hovoříme-li o hospodářské politice současné vlády, uveďte hlavní problémy, se kterými se česká ekonomika potýkala, a jak se vládě podařilo, či nepodařilo je vyřešit? Jedním z nejvážnějších problémů českého průmyslu, prakticky celého našeho hospodářství, jsou vysoké ceny vstupních surovin, hlavně energií. Proto jsme také před dvěma roky navrhovali, aby byly ceny energií zastropovány u výrobců. Vláda to tehdy neučinila. Proto máme nyní jednu z nejdražších cen energií v Evropě. Například ve Francii bez problémů došlo k zastropování cen energií u výrobců, protože si velmi dobře uvědomili, že kdyby tak neučinili, mělo by to pro jejich hospodářství velmi negativní důsledky. Vláda u nás argumentuje tím, že máme jednotný evropský trh a že musíme obchodovat s elektřinou přes Lipskou burzu.

Nechápu to – vždyť žádný jednotný trh s energiemi v rámci EU neexistuje. Jako odbory souhlasíme s názory řady našich významných energetiků či ekonomů, že je potřeba z Lipské burzy odejít. Navrhují, aby u nás vyrobená elektřina šla na domácí trh a v Lipsku se prodávaly jen její přebytky.

Nejde jen o ekonomiku. Odbory měly kritické připomínky či negativní stanoviska k řadě různých rozhodnutí vlády. Konkrétně jde o změny v zákoníku práce a o důchodovou reformu...Hlavním bodem poslední novely zákoníku práce je změna a ukončení pracovního poměru, přičemž vláda tvrdila, že touto novelou přispěje ke zpružnění pracovního trhu u nás a tím také k nastartování vyššího růstu české ekonomiky. Podle nás, tedy odborů, ke zpružnění pracovního trhu de facto nedošlo. Spíše se tyto změny projevují v negativních dopadech na samotné zaměstnance, kteří tíhu pro ně zhoršených pracovních podmínek nesou na svých bedrech. Prostě vláda jim, oproti předchozímu období, naservírovala nejistotu při změně zaměstnání – ať už jde o prodloužení jejich zkušební doby, či zhoršené podmínky z hlediska výpovědí.

Když jste se zmínil o důchodové reformě – nejzávažnějším problémem je prodloužení věku odchodu do důchodu na 67 let. Můžeme jen konstatovat, že v případě důchodové reformy šlo pouze o parametrické změny, a to v neprospěch zaměstnanců. Jako odbory jsme toho názoru, že tyto parametrické změny – zejména prodloužení věku odchodu do důchodu – jsou nevýhodné i pro samotné zaměstnavatele, protože žádná firma nechce zaměstnávat pracovníky, kteří mají vysoký věk. Často si na to stěžují lidé, kterým je něco přes 50 let. Natož aby majitel firmy zaměstnával pracovníky, kteří dovrší důchodový věk. Podle nás to povede k tomu, že lidé, kteří nebudou zaměstnaní, budou pobírat sociální dávky a podporu v nezaměstnanosti, což tuto republiku přijde mnohem draž, než je tomu v současnosti. Zejména se to projeví u tzv. těžkých profesí.

Logicky se musím zeptat, jak si odbory představují sociální dialog s budoucí vládou? V případě vlády jde především o to, aby se obě strany navzájem slyšely. Aby jeden druhého nezdržoval v úsilí o to posunout věci kupředu – to je ve prospěch našich občanů. Vláda, která nastoupí po říjnových volbách, by měla především zlepšit podnikatelské prostředí v České republice. **Miroslav Svoboda |portal24**

STALO SE V SRPNU (2. část)

Poznatky lidstva o antické době podstatně rozšířila katastrofa. V roce 79 našeho letopočtu trochu zlobila obyvatelé Pompejí, Herculanea a Stebie ***sopka Vesuv***. Byli zvyklí, nevěnovali tomu pozornost, 24. 8. právě slavili. Prvý výbuch město zasypal až dvoumetrovou vrstvou žhavého popela. Vznikaly požáry, stropy se propadaly. Po čase uklidnění následovaly 3 pyrokrastické proudy - směs popela a plynů o teplotě 200° usmrtily každého, kdo přežil a neutekl dost daleko. Nadmořská výška Vesuvu se snížila o

600m, přibýly asi 2 km země na úkor moře. Na 1500 let upadla kvetoucí sídliště do zapomnění- od roku 1748 až dodnes přinášejí nové a nové poznatky. Kolik bylo obětí, to se už nedozvíme. Nalezeno jich bylo 2000, polovině z nich byly pořízeny sádrové odlitky.

Dne 29. 8. 1945 začalo **Slovenské národní povstání**. I když původního cíle - spojení Slovenské armády s Rudou armádou a následné překonání horských Karpat nebylo dosaženo, mělo nesmírný dopad nejen vojenský, když vázalo značné síly nepřítele, ale také politický. Znamenalo také množství ztrát vynikajících lidí, hrdinů odboje proti nacizmu. Když dnes mladým lidem řekneme: „ Vida, narodil jsi se zrovna na SNP“ , zeptají se, co to má být.

Je proto potřeba tyhle události stále připomínat. *(Památník SNP v Bánské Bystrici)*
Pavel Hruban

80 let od Hirošimy a Nagasaki

Zatímco v létě 1945 se Evropa již řadu týdnů těšila z konce největšího ozbrojeného konfliktu v historii, na druhém konci světa, jihovýchodní Asii a Tichomoří boje i nadále pokračovaly. Japonsko v té době ovládalo Thajsko, Malajsko, Indočinu, větší část Indonésie, rozsáhlá oblasti ve východní Číně, Mandžusko, Koreu a některé ostrovy v Tichomoří. Přestože američtí vojáci dobývali jeden ostrov za druhým a japonské síly za ohromných ztrát byly zatlačovány k mateřským ostrovům, nemělo japonské vrchní velení ani teď v úmyslu se vzdát. V zatvrzelém boji je nedokázaly zvíkat ani nálety amerického letectva, které v průběhu války vážně poškodily na 67 japonských měst, zejména metropoli Tokio. Ale i na americké straně došlo k značným ztrátám. Jen v bojích o ostrov Okinawa, vzdáleného 550 kilometrů od hlavních japonských ostrovů, zahynulo přibližně na 15000 tisíc amerických vojáků. Za těchto okolností si kladli představitelé USA otázku, zda jsou ospravedlnitelné strašlivé ztráty na životech, které by nepochybně následovaly při dalším obsazování Japonských ostrovů. Vzhledem k tomu, jak zuřivě Japonci bojovali o odlehlé ostrovy, věděli všichni, že svou vlastní zemi budou hájit do poslední kapky krve. A že se k její obraně připojí i civilisté. Otázka proto zněla, jak donutit japonského císaře k bezpodmínečné kapitulaci a tím ukončit válku s co nejmenšími ztrátami na životech. Odpověď byla pochmurná, ale prostá. Na Japonsko bude v krajním případě proveden útok ze vzduchu s využitím nové, nejničivější a nejstrašlivější zbraně - atomové bomby.

Na jejím vývoji začali spolupracovat USA již v srpnu 1942 v rámci přísně tajného projektu Manhattan. K projektu se v roce 1943 připojila se svými vědci a inženýry Velká Británie a Kanada . Výzkumné a provozní prostory se nejprve nacházely na 30 místech v USA, Velké Britanii a Kanadě, ale již v listopadu 1942 bylo na návrh vedoucího vědeckého výzkumného týmu J. R. Oppenheimera rozhodnuto, že zařízení ke zkonstruování atomové bomby vznikne v Los Alamos. Zde se měly řešit i veškeré problémy při její konstrukci. Do jejího vývoje byly investovány 2 miliardy dolarů a během 2.světové války měla být použita především proti Německu.

První bomba, která byla svržena na Hirošimu, pojmenovaná jako "Little Boy"/,chlapeček/, byla vytvořena z uranu 235, vzácného izotopu uranu, druhá pak, která byla svržená na Nagasaki -"Fat Man"/tlouštík /byla vytvořená ze syntetického prvku plutonia 239. Vedoucí projektu Oppenheimer odhadoval, že výbuch bomby může zabít až 20000 lidí, což šokovalo i sekretáře války Henryho L. Stimsona, který si něco tak strašlivého nedovedl ani představit. J.Robert Oppenheimer požádal v květnu 1945 G. Platzeka, aby přijel do Los Alamos, města v Novém Mexiku, kde dokončovali prototyp atomové bomby a jmenoval jej šéfem teoretického oddělení, klíčového pro tento úkol. Fyzik s českými kořeny se tak podílel na závěrečných stádiích výroby nejstrašnějších zbraní. Zkušební výbuch atomové bomby se měl uskutečnit již 4.července, ale výbušné čochy vykazovaly technické nedostatky, a proto bylo stanoveno nové datum - 16.červenec. V 5:29:45 byla na zkušební střelnici u americké letecké základny v Alamogordu v Novém Mexiku odpálena první atomová bomba na světě. Kódovací označení zkušební exploze bylo Trinity. Kódovací označení atomové bomby bylo " the gadget" /důmyslný přístroj/. Exploze , jejíž síla byla ekvivalentem 20000 tun TNT, vytvořila obrovskou ohnivou kouli a mohutný hřibovitý mrak o průměru 12 kilometrů, jenž rychle stoupal k obloze. Záblesk byl tak intenzivní, že obyvatelé vzdálené vesnice mluvili o dvou sluncích. Síla výbuchu spolu s žárem způsobily, že ocelová věž, na níž byla upevněna,doslova zmizela. Po explozi zůstal kráter hluboký kolem 2 - 3 metrů a průměru 300 metrů, písek se roztavil a dostal nazelenalou barvu a byl pojmenován Trinit. Testovací místo se v roce 1975 stalo historickým místem, které je možné navštívit. Místo exploze ukazuje černý obelisk. Vědci a inženýři, kteří navrhli a vyrobili tuto děsivou zbraň, dokázali, že funguje. Teď již bylo na prezidentu Trumanovi, zda bude použita proti Japonsku. Následujícího dne se sešel na zámku Cecilienhof v blízkosti Postupimi s britským premiérem Winstonem Churchillem a Josifem Stalinem. Jedním z hlavních bodů konference byla otázka, jak postupovat ve válce s Japonskem. Z tohoto jednání vzešel dokument, později zvaný jako Postu-pimská deklarace, v němž Spojenci naposledy vyzývali Japonsko k okamžité a bezpodmínečné kapilaci. Jinak dojde k "okamžitě a naprostě zkáze" Japonska. Japonsko však toto ultimátum odmítlo. Japonci chtěli raději bojovat až dokonce, než aby museli snést ponížení kapitulace. Raději smrt než potupu, tak znělo jejich heslo.

Truman dal proto rozkaz ministru války Henrymu L. Stimsonovi, aby použil novou zbraň proti již dvěma předem vybraným japonským městům - Hirošimě a Nagasaki.

Mělo se tak stát až po 2. 8. 1945. Bomby měly nad cíl dopravit létající superpevnosti B-29 ze základny na ostrově Tinian v souostroví Mariany. Odtud vzlétaly bombardéry k útokům na Japonsko již od roku 1944, kdy Američané tento ostrov dobyli.

Prvním cílem byla **Hirošima**. Byla jedním z několika měst, která nebyla záměrně bombardována, aby se na původním nedotčeném prostředí nejlépe měřilo poškození způsobené atomovou bombou. Toto 8.největší město Japonska bylo významným vojenským přístavem s rozsáhlou průmyslovou výrobou. Poblíž byl umístněn značný počet vojenských jednotek, které mělo na starost vojenskou obranu v celé jižní části ostrova. Z menší části sloužila jako překladiště a útočiště japonské armády. V centru města stálo několik železobetonových staveb a běžných budov. Mimo centrum byla oblast zaplněna malými dřevěnými dílnami. Ty byly postaveny ze dřeva se střechami z tašek a také mnoho průmyslových budov bylo vystavěno na dřevěných konstrukcích. Město tak bylo vysoce náchylné ke škodám způsobených požárem.

Pokračování v příštím čísle

J.Kůstka

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz *MIČ 47 437 Nevýžádané příspěvky se nevracejí***
Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM Kladno
Cena stálá – 70,- Kč**